IRIMBERTUS ADMONTENSIS
Admont, um 1175
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25874
Copyright: Admont, Benediktinerstift

mancat. quando in sipientie suę errorem
homo non considerans. in eade uanitate sua
æ supbia pseuerat. Vñ æ subdit. Quo cum
intrassent. sederunt in platea ciuitatis. æ nul
lus eos recipe uolebat hospicio. Platea ciuita
tis publica uia dicitur. quę in tantum æ ex
euntium pedib semp territur. S; qd rectius p pla
tea ciuitatis. quã hominis illi qui huiusmodi est
miserum cor designatur. qd tunc platea in
gdiciũ ⁊ gdiciũ demonũ fit. qñdo p ue
ri solus occasum diuisis æ mediciibilib malarũ
immissionib cogitationum miserabiliter con
culcat. Sicq; fit. ut nullus eum hospicio rec
pere uelit. Pro hospicium qd idcirco homo in
gditur ut in eo requiescere ualeat. ñ in mito
uãna requies designatur. quam cum homo a
mittit extra hospicium quod ãm manet. qa
in eo qui uera est requies requiescere ñ ualet.
Hanc sane requiem se amisisse dolebat. sc̃s p
pha DAVID cum dicebat. Renuit consola
ri anima mea. Ex hui requiei amissione fit.
ut ñ nulli in spiritali conuersatione positi in
uriari se durusq; tractari a quib dã mr dũ
causent. qui michi mali aduersus eos cogita
re ut machinari uident. Vñ sẹptua. fugit
inquit impius. nemine psequente. Et ecce
apparuit homo senex. rediens de agro. æ de
ope suo uespi. Pro homine sene istum qui de
agro reuert. uetus nr homo qui corrumpit
æ aggrauat animã ñ incongrue accipitur.
p agrum ũ. exercicium mali cordis qd a
diabolo exaratur. p opus aut in musta qlibe
opatio designatur. Et bene dr rediens de
agro. quia quĕ ad modũ canis ad uomitũ
suum. sic ille ad malum mali cordis sui
semp reuert exercicium. Hec pretẽdundum
qd additur uespi. quia mala cordis cogita
tionẽ. æ in quã corpis patiõnẽ unusa mox
uicia sequnt. quę p uespum hoc in loco con
uenient exprimunt. Vnde æ apte subiun
gitur. Qui æ ipse erat de monte effiaym.
æ pegrinus habitabat in gabaa. quia uetus
homo. uetusta inquam carnalitas hominis.
de monte effiaym. de frugifero monte uir
tutum. semp ad ima tendit uicia. Vñ p pha.
effiaym inquit factus est subtenerius pa
nis. qui ñ reusatur. Et iõm effiaym educet ad
mtẽ sectorẽ filios suos. S; unde tale ei in fortu
num. nisi qd pegrinus ab amore di. a de
sidero uitę celestis siue uirtutũ habitat in
gabaa. in antiqua cordis sui delectando p
sumptione æ supbia. Homines auũ regio
nis illi filii erant gemini. Sensus hominis
filii gemini qd mtẽ pritat dextera mea quo
dãm fiunt. quando cum ñ in dis. s; in p pa
sui uirtute considere faciunt. Leuatisq;
oculis uidit senex sedentẽ hominẽ cum
sarcinulis suis. in platea ciuitatis. Hoc in lo
co ut ait psalmista. noctem noctis indicat scientiã.
Spẽ enim erat. cum occurrit. cernensq;
eum de spm sedentẽ in nobilitate sui. et
sarcinulis. i. innumerabilib malis cogitati
omib oppssum. dicit ad eum. Vnde uenis.
aut quo uadis. Quasi dicat. A celsitudine
intellectus uenis. æ ad corruptionẽ uadis.
Qui respondit. æ quasi periculum ex hoc
iunẹ s futurũ pnoscens. nec tamẽ declina
re uolens. dicit. Profecti sumus de bethlehem
iuda. æ pegrimus ad locum nrm qui ẽ
in latere montis effiaym. de si dicat. In
magna dignitate constituti sumus. quã
diu bethlehem iuda ea quę di st desidẽ
do inhabitauimus. s; iam inde p profecti
sumus. i. cognitionẽ di. æ scientiã sacre
sẹpturę reliquimus. Et nunc uadimus
ad domũ di. hoc est. ut uentri qui iam
ds nr factus est satis faciamus. æ carnis
desideria p uelle æ libitu nrõ expleri ualeam.